

Bilag 2 B.**Konklusioner med hensyn til finansieringen af sociale ydelser.****A. Almindelige betragtninger.**

1. Den gunstige udvikling af social tryghed i de europæiske lande i efterkrigsårene gør det nødvendigt at koncentrere opmærksomheden om finansieringsmetoderne. Såfremt de sociale ordninger skal fungere på tilfredsstillende måde, må der tilvejebringes sådanne finansieringsmetoder, der på den ene side sikrer en rimelig og rationel fordeling af udgifterne og på den anden side garanterer balance mellem den sociale administrations indtægter og udgifter, således at de pågældendes ret til ydelser kan garanteres under alle forhold.

2. Ved undersøgelsen af de forskellige finansieringsmetoder må det altid erindres, at virkningen af de sociale ordninger er en ændret fordeling af nationalindtægten. Udgifterne ved de sociale ydelser bæres med andre ord altid af produktionsfaktorer eller af forbrugerne, hvadenten de omfatter hele befolkningen eller visse kategorier af den. Man kan tænke sig det tilfælde, at finansieringsmetoderne, hvadenten finansieringen sker gennem direkte bidrag fra de pågældende personer eller ved bidrag fra virksomheder og arbejdsgivere eller bæres af staten, ikke ville berøre de økonomiske og sociale virkninger af den anvendte metode, således at valget af metoden snarere ville bero på psykologiske forhold. I tilfælde, hvor arbejdernes nominelle nettoindtægt på den ene side og prisen på varer og tjenesteydelser samt omfanget af investeringer på den anden side er under fuld kontrol, kan de økonomiske og sociale virkninger bestemmes i forvejen uden at blive berørt af den anvendte finansieringsmetode. Hvor det drejer sig om en økonomi, der ikke er fuldt kontrolleret, har de valgte finansieringsmetoder derimod direkte indflydelse enten på arbejdernes nominelle indtægter eller på andre produktionsfaktorer og indirekte virkninger på priserne på varer og tjenesteydelser.

3. I de fleste europæiske lande hidrører indtægterne ved de sociale ordninger fra 3 kilder: bidrag fra de forsikrede, bidrag fra arbejdsgivere og tilskud fra det offentlige; særlige skatter til finansiering af de

sociale ydelser er blot en særlig metode til at finansiere dem ved beskatning. Betydningen af hver af disse 3 kilder varierer stærkt fra det ene land til det andet; i særdeleshed frembyder forholdet mellem de indtægter, der hidrører fra bidrag, og dem, der stammer fra de almindelige skatter, store forskelligheder. I en række lande finansieres de sociale ydelser imidlertid af staten. Når man undersøger årsagerne til og begrundelsen for de bestående forskelle, vil det ses, at hvert land har fastsat sine finansieringsmetoder på grundlag af en række faktorer: tradition, politiske, økonomiske og sociale grunde, statens og dens finansvæsens struktur samt den betydning, der tillægges den ene eller den anden gren af den sociale tryghed.

B. Indtægtskilder.

4. Ved afgørelsen af, hvordan man skal finansiere de sociale ydelser, bør en række faktorer tages i betragtning, hvoraf nedenstående er de vigtigste:

- a) ydelsernes art under hensyntagen til de særlige omstændigheder, der knytter sig til de forskellige grene af den sociale tryghed, jfr. konvention nr. 102 om minimumsnormer for social tryghed af 1952;
- b) ordningernes område; de forskellige finansieringsmetoders økonomiske og sociale hensigtsmæssighed afhænger faktisk af de kategorier af personer, der er omfattet af ordningerne;
- c) de økonomiske og sociale faktorer, der er særegne for hvert land: nationalindtægtens størrelse og sammensætning, det almindelige lønniveau, den økonomiske situation indenfor de forskellige grene af erhvervslivet, betydningen af de kategorier, der udgør den produktive befolkning, befolkningens sammensætning, beskatningssystemet o. s. v., er bestemmende for de direkte og indirekte følger af de forskellige finansieringsmetoder. Disse følger kan variere indenfor samme land fra den ene økonomiske sektor til den anden og fra den ene erhvervsgræn til den anden; de kan variere i langt højere grad fra det ene land